

HET PRIESTERSCHAP WERD DOOR JEZUS CHRISTUS VERANDERD (3)

HJM Sales (met dank aan zr. T. Müller-v.d. Graft voor haar aanwijzingen)

Hebr. 7:12 – “Want het priesterschap veranderd zijnde, zo geschiedt er ook noodzakelijk verandering der wet.”

Geliefde broeders en zusters, in Deel 1 van deze studie over het veranderde priesterschap benadrukten we de verschillen tussen de twee bergen Sinaï en Sion. Zijn wij priesters die zichzelf onder “de wet der zonde en des doods” hebben geschaard en op grond van de Wet gerechtvaardigd willen worden (Rom. 8:1-2)? Of dienen we God in alle geestelijke vrijheid op grond van “de wet des Geestes des levens” in volkomen afhankelijkheid van Zijn genade? In Deel 2 bespraken we de noodzaak om het oude Levitische priesterschap te veranderen. In dit Deel 3 komen de volgende paragrafen aan de orde:

- Er komt tegenstand als men God in geestelijke vrijheid wil dienen
- God de Vader bepaalde dat Jezus Hogepriester zou worden
- Met Jezus’ Hogepriesterschap werd ook het ‘gewone’ priesterschap veranderd
- De overdracht van het Hogepriesterschap aan Jezus

Er komt tegenstand als men God in geestelijke vrijheid wil dienen

Ik wil deze paragraaf graag beginnen met het citeren van twee bijbelteksten over de vrijheid des Geestes.

2 Cor. 3:17 – “De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.”

Gal. 5:1 – “Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.”

U begrijpt, broeders en zusters, dat satan het wel prima vindt, wanneer God gediend wordt met behulp van een wettisch priesterschap dat niet tot volmaaktheid kan voeren, waarin geen sprake is van een persoonlijke relatie met God en waarin ook geen geestelijke vrijheid wordt ervaren. In Deel 2 hebt u hierover kunnen lezen. U begrijpt dan ook, dat de demonische machten in de hel onder aanvoering van satan alles op alles zullen zetten om alles bij het oude (het gebrekkige, het onvolmaakte) te houden. En dat oude is welhaast het prototype van een zogenaamde uiterlijke godsdienst.

Satan was dan ook beslist niet blij met de Here Jezus Christus, toen Hij op aarde wandelde. Satan begreep Gods Verlossingsplan weliswaar niet geheel en volledig, maar hij wist wel dat God de Vader Zijn Zoon naar de aarde had gezonden om de mens te verlossen. Satan probeerde daarom met kracht het grote Verlossingswerk van Jezus, maar ook Diens vrijheid in de Geest, te belemmeren en te verhinderen. Zonder dat hij overigens beseftte, dat hij God daarmee juist in de kaart speelde.

Zo werd Jezus altijd weer geconfronteerd met de wetten van het Levitische, Oud-Testamentische priesterschap als Hij in (de Voorhof van) de tempel, het volk leerde. Terwijl Hij toch de Zoon van God is, het vleesgeworden Woord van God, ja, God Zelf. Dat wist Satan best. Maar steeds weer opnieuw porde hij de overpriesters, de schriftgeleerden en de ouderlingen aan en werd Jezus door hen belaagd. Dan vroegen zij Hem naar Zijn bevoegdheid en op grond van welke macht Hij al die wonderbare dingen deed. Hij was immers toch geen ontwikkelde man of een afgestudeerde leraar? Hij was maar afkomstig uit die “achterlijke” provincie Galilea. Hij was notabene nog niet eens een gewone priester uit de stam van Levi. De overpriesters, schriftgeleerden, farizeeërs en ouderlingen stonden op hun strepen, op hun eigen positie en autoriteit. Want zij waren toch degenen die het volk moesten leren? Waar haalde die Jezus de moed en de vrijheid vandaan?

Vanwaar die verkeerde reactie, broeders en zusters? Omdat zij de Schriften niet kenden. Zij onderzochten en begrepen de Schriften op het vlak van de bediening van de Messias niet.

Zij hadden het dus wél kunnen weten! Maar uit hun antwoord aan de Heer blijkt, dat zij het ook niet wensten te onderzoeken. Markus 11: 27-33 – *“En zij kwamen wederom te Jeruzalem. En als Hij in den tempel wandelde, kwamen tot Hem de overpriesters, en de Schriftgeleerden, en de ouderlingen. En zeiden tot Hem: Door wat macht doet Gij deze dingen? En wie heeft U deze macht gegeven, dat Gij deze dingen doen zoudt? Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ik zal u ook een woord vragen; antwoordt Mij ook, en zo zal Ik u zeggen, door wat macht Ik deze dingen doe: De doop van Johannes, was die uit den hemel, of uit de mensen? Antwoordt Mij. En zij overlegden onder zich, zeggende: Indien wij zeggen: Uit den hemel, zo zal Hij zeggen: Waarom hebt gij hem dan niet geloofd? Maar indien wij zeggen: Uit de mensen; zo vrezen wij het volk; want zij hielden allen van Johannes, dat hij waarlijk een profeet was. En, antwoordende, zeiden zij tot Jezus: Wij weten het niet. En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Zo zeg Ik u ook niet, door wat macht Ik deze dingen doe.”*

Neen, de Joodse geestelijke leiders verdedigden liever uit alle macht hun priesterlijke positie. Zij wilden persé Jezus niet erkennen, ondanks alle wijsheid die Hij had in de Schrift en ondanks de wonderen en tekenen waarmee Zijn onderricht bevestigd werd. Hij was niet afkomstig uit Bethlehem en Hij was géén lid van de stam Levi. Punt uit!

Daarom gaf de Heer hen ook geen verdere uitleg meer. Want hun harten hadden zich verhard. De Joodse leiders waren als het ware verknocht aan hun wettische priesterschap, dat hen echter nooit en te nimmer zou kunnen rechtvaardigen. Zij dachten dat zij op grond van hun vele werken door God zouden worden gerechtvaardigd en zij hielden hun eigen kille en verharde harten buiten schot. Waarmee zij bewezen God niet werkelijk te kennen en lief te hebben. Want dan zouden zij hebben geweten, dat God vooral op zoek was naar de besnijdenissen des harten, dat wil zeggen, naar diepe bekeringen van het hart.

Deut. 10:16 – *“Besnijdt dan de voorhuid uws harten, en verhardt uw nek niet meer.”*

Jer. 4:4a – *“Besnijdt u den HEERE en doet weg de voorhuiden uwer harten, gij mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem! opdat Mijner grimmigheid*”

Jer. 17:9-10 – *“Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen? Ik, de HEERE, doorgrond het hart, en proef de nieren; en dat, om een iegelijk te geven naar zijn wegen, naar de vrucht zijner handelingen.”*

Joël 2:13 – *“En scheurt uw hart en niet uw klederen, en bekeert u tot den HEERE, uw God; want Hij is genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid, en berouw hebbende over het kwade.”*

De Heer Jezus heeft zeker veel verdriet gehad over de verkeerde houding van de leiders en de situatie in de tempel (Matt. 21:12-17; 23:37; Mark. 11:15-19; Luk. 13:34; 19:45-48; Joh. 2:13-21). Het ergste moet voor Hem geweest zijn, toen Hij zag dat er voortdurend zowel door de leiders, de priesters als het gewone volk gemarchandeerd werd met de offerdieren, die voor de zondeverzoening bestemd waren. Wat een onverschillige houding! Heb je gezondigd? Geen nood, dan offer je toch een dier! Men dreef in het Huis van Zijn geliefde Vader handel met de verzoening voor de kostbare ziel van de mens. Men wilde er financiële winsten mee behalen. En de leiders en de priesters lieten het toe. Zij herkenden hun eigen Messias, de Here Jezus Christus, niet omdat zij de Schriften niet kenden.

De koehandel in de tempel zal Jezus ook met Zijn eigen bestemming hebben geconfronteerd, namelijk om als Gods Offerlam voor de mensen te moeten sterven. En nadat Hij op een ezel gezeten, vlak voor Zijn sterven, Jeruzalem binnenreed en wederom de tempel van handelaren had gezuiverd, toen verzuchtte Hij (Joh. 12:27): *“Nu is mijn ziel ontroerd; en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen.”* Het woord *“ontroerd”* (in de Griekse grondtekst *“tarassoo”*) is eigenlijk verkeerd vertaald. Beter zou zijn geweest: *“Nu wordt Mijn ziel geïntimideerd, bevreesd, angst aangejaagd”*. Het was vlak voor het Paschafeest. Duizenden offerdieren waren er op het tempelplein. De dieren werden aan de lopende band geslacht. De lucht was bezwangerd met de zware geur van het bloed en de angstkreten van de dieren. En daar tussendoor de vele geldwisselaars en handelaren die hun handelswaren (offerdieren in allerlei soorten en maten, goedkoop of

duur, perfect of verminkt) schreeuwend te koop aanprezen. Op dat moment werd het voor Jezus, het volmaakte Godslam, geestelijk en emotioneel heel erg zwaar.

Broeders en zusters, Jezus kende Zijn missie, geslacht te moeten worden als het absoluut volmaakte Lam van God. Jezus wist dus ook, dat spoedig daarna het Levitische priesterschap zou eindigen. We kunnen dit ook afleiden uit Jezus' gesprek met de Samaritaanse vrouw. Want Hij zei in Joh. 4:21-24 – *“Jezus zeide tot haar: Vrouw, geloof Mij, de ure komt, wanneer gijlieden, noch op dezen berg, noch te Jeruzalem, den Vader zult aanbidden. Gijlieden aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten; want de zaligheid is uit de Joden. Maar de ure komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders den Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook dezulken, die Hem alzo aanbidden. God is een Geest, en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.”* De belangrijkste taak van de Levitische priesters was het dienen van God bij het gouden Wierookaltaar in de tempel (Luk. 1:8-10), verwijzend naar de aanbidding van God. Maar in dit gesprek plaatste Jezus de aanbidding van God voortaan buiten de tempel te Jeruzalem. En Hij benadrukte dat de waarachtige aanbidding van God de Vader dient te geschieden in Geest en in Waarheid (Urim en Thummim, dat wil zeggen Licht en Waarheid). Het zal u duidelijk zijn, dat het nu vooral gaat om de juiste hartegesteldheid.

Broeders en zusters, door het volbrachte werk van de Here Jezus Christus aan het kruis van Golgotha werd de oude Levitische tempeldienst beëindigd. Hoe veelzeggend was het dan ook dat God toeliet, dat in het jaar 70 ná Christus de tempel volkomen door de Romeinen werd verwoest. Voortaan wilde God in andere tempels gaan wonen, namelijk in vrijgemaakte, gereinigde en wedergeboren mensenharten. Leest u Joh. 14:23; 1 Cor. 3:16, 1 Cor. 6:19; Hebr. 3:6; 1 Petr. 2:5. En het is zo frappant, dat vanuit het aanbidingsleven duidelijk wordt hoe de Heilige Geest ieder gemeentelid wil gebruiken. Zoals Hij wenst! Want juist in de aanbidding maakt de in het hart wonende Heilige Geest ons duidelijk om bepaalde stappen te doen en dingen te ondernemen. Daarom moeten wij onze geestelijke oren goed te luisteren leggen en moeten wij instappen in de werken, die God ons geeft om te doen. Als wij hier mee leren omgaan en steeds weer aan de stem van de Heilige Geest gehoorzamen, dan geven wij aan het organisme van het mystieke Lichaam van Christus, de Gemeente, de gelegenheid om te functioneren onder de leiding van de Heilige Geest. Dan functioneert de gemeente niet alleen binnen de vier muren van het kerkgebouw, maar ook buiten de gemeente, dus buiten Jeruzalem (Joh. 4:21).

Dit principe zien we dan ook tot uiting komen bij de Samaritaanse vrouw. Want door haar getuigenis over Jezus kwamen de Samaritanen tot geloof en later onder de bediening van evangelist Filippus kwam er een grote opwekking in Samaria. De Samaritaanse vrouw had het zaad daartoe gezaaid en de evangelisten konden de oogst gaan binnenhalen. Zo behoort nu dus het organisme van Christus' Lichaam in alle geestelijke vrijheid te functioneren. Op grond van het volbrachte Verlossingswerk van Jezus. De Wet bindt niet meer, maar nu voert Genade de boventoon.

God de Vader bepaalde dat Jezus Hogepriester zou worden

Omdat het Levitische priesterschap in de Tabernakel van Mozes zo zwak en onvolmaakt was, bepaalde God dat het gehele systeem van dierenofferanden moest worden vervangen. Hij had (niet oneerbiedig bedoeld) als het ware Zijn buik er van vol. Leest u met mij wat Jezus toen, lang voordat hij als baby werd geboren, in de hemel tegen God de Vader zei. Hebr. 10:5-7 – *“Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid; Brandofferen en offer voor de zonde hebben U niet behaagd. Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God! “*

Jezus bood Zichzelf aan als het volmaakte Offerlam, toen Hij zag dat Zijn Vader geen behagen in al die dierenofferanden had. En omdat Hij Zichzelf aanbood als Offer en Losprijs

wees God de Vader Jezus aan om het mensdom te verlossen. U weet, dat dit Offer werd volbracht. Dáárom ook zal elke knie zich voor Hem buigen (Fil. 2:8-11).

God de Vader bepaalde dat Zijn Zoon Jezus door een volmaakte en daarom ook eenmalige Offerande van Zijn eigen Bloed het systeem van dierenofferanden zou vervangen en daarna Zelf de plaats van de hogepriester voor eeuwig zou innemen. Jezus moest voortaan dé Hogepriester worden, zodat het zwakke, onvolmaakte Levitische priesterschap zou worden veranderd in een volkomen priesterschap. Daarom, broeders en zusters, Jezus heeft niet Zichzelf verheerlijkt om Hogepriester te worden. Neen, God wees Hem aan. God riep Hem. Hebr. 5:4-6 – *“En niemand neemt zichzelf die eer aan, maar die van God geroepen wordt, gelijkerwijs als Aäron. Alzo heeft ook Christus Zichzelf niet verheerlijkt, om Hogepriester te worden, maar Die tot Hem gesproken heeft: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegene-reerd. Gelijk Hij ook in een andere plaats zegt: Gij zijt Priester in der eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.”*

Wat een les voor ieder van ons om toch niet te streven naar macht en positie. Jezus was nederig. Hij kwam om te dienen, niet om te heersen. Hetzelfde verlangt Hij van ons.

Maar eigenlijk konden toch alleen de leden van de stam van Levi priester worden, vraagt u zich wellicht nu af? Laat staan hogepriester? Hoé toch kon Jezus Hogepriester worden en het Levitische priesterschap veranderen, terwijl Hij Zelf niet eens tot de stam Levi behoorde, maar tot de stam Juda? Jezus kon toch helemaal geen priester zijn? Hebr. 8:4a – *“Want indien Hij op aarde ware, zo zou Hij zelfs geen Priester zijn,.....”*

Als we het goed beschouwen, mocht Jezus zelfs niet eens tot het Altaar in het Heiligdom naderen. Jezus mocht niet verder komen dan de Voorhof (zie Deel 2). Hij mocht in het geheel niet in de tempel dienen. Hebr. 7:13-14 – *“Want Hij, op Wien deze dingen gezegd worden, behoort tot een anderen stam, van welken niemand zich tot het altaar begeven heeft. Want het is openbaar, dat onze Heere uit Juda gesproken is; op welken stam Mozes niets gesproken heeft van het priesterschap.”*

Broeders en zusters, misschien verbaast het u dat de Zoon van God, onze Here Jezus Christus, op aarde zelfs geen priester zou mogen zijn, maar tóch had God dat zo bepaald in de wetten over het Levitische priesterschap. Alléén de aangewezen priesters mochten dienen. Hebr. 8:4b – *“.....dewijl er priesters zijn, die naar de wet gaven offeren;”*

Jezus was niet afkomstig uit de stam Levi, maar uit de stam van Juda uit het geslacht van David. Tóch werd Hij door God met de Allerhoogste functie van Hogepriester en zelfs van Koning bekleedt. De belangrijkste reden voor God om Jezus tot deze Allerhoogste functie te zalven en te verheffen, hoewel Hij niet tot de stam van Levi behoorde, staat geschreven in Fil. 2:6-11 – *“Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn; Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden; En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises. Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is; Opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders.”*

Jezus offerde Zichzelf op als een Losprijs en Verzoening voor onze verlossing. Hij onderging de zwaarste beproevingen en verzoeking en het allerdiepste lijden uit liefde voor ons. Daarmee bleek Hij uitermate geschikt te zijn voor de functie van Hogepriester. Want nú kon Hij het verloren mensdom tot de ware gemeenschap met God de Vader terugbrengen. En Hij zou Zich daarvoor met Zijn gehele Wezen inzetten, want nú kon Hij ook in volle waarheid medelijden hebben met het zwakke mensdom, want Hij was immers nét zo beproefd geweest, maar dan zonder te falen. Hebr. 4:15 – *“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.”*

Ja, broeders en zusters, Jezus verrichtte getrouw en op een volmaakte wijze Zijn Vaders opdracht. Hij was getrouw over Zijn eigen huis, de Gemeente. Hebr. 3: 5-6a – *“En Mozes is wel getrouw geweest in geheel zijn huis, als een dienaar, tot getuiging der dingen, die daarna gesproken zouden worden; Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; Wiens huis wij zijn,.....”*

In Deel 4 van deze studie zal ik dieper ingaan op de vraag, waarom juist Jezus door God de Vader tot Hogepriester werd benoemd.

Met Jezus' Hogepriesterschap werd ook het 'gewone' priesterschap veranderd

Broeders en zusters, met Jezus' Hogepriesterschap werd ook het 'gewone' priesterschap veranderd. In de tijd van de Wet ging het God om één volk, Zijn volk, het etnische volk Israël. Dát volk diende Hem als een priesterlijk koninkrijk en een heilig volk (Ex. 19:6). En het ging Hem om één fysieke tabernakel, de tabernakel van Mozes, waarin Hij temidden van Zijn volk woonde. Het ging Hem om één volk, één huis met vele benamingen: het huis Israël, het huis van Jakob, het huis van Juda, soms ook het huis van David genaamd.

Zoals reeds enkele malen werd opgemerkt, stamt Jezus, onze Heiland en Hogepriester uit de stam van Juda, uit het huis van David. In Openb. 22:16b zei Jezus: *“Ik ben de Wortel en het Geslacht Davids,”* Jezus als de Wortel Davids wil zeggen, dat Hij het gehele huis van David draagt, houvast geeft en voedt. En Hij is het Geslacht van David, dus niet enkel afkomstig uit Davids geslacht. Neen, Jezus **is** het Geslacht van David. Is het dan niet volkomen logisch dat Jezus de zowel geestelijk als fysiek totaal vervallen zogenaamde *“tabernakel van David”* zal herstellen, zoals de bijbel zegt?

Het volk Israël en het gehele Jodendom waren volkomen afgedwaald, toen men Jezus naar het kruis verwees. Uiteindelijk kwamen de Romeinen, verwoestten hét symbool van hun godsdienst, de tempel, en verstrooiden hen over de gehele wereld. Maar de bijbel zegt dat Jezus alles zal opbouwen wat vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, zal Hij weer oprichten. En dan stelt de bijbel vervolgens: opdat niet alleen de afgefallen Joden, maar ook de overblijvende mensen de Here gaan zoeken én ook ál de heidenen, over welke Gods Naam aangeroepen is.

Amos 9:11-12 – *“Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar retten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds; Opdat zij erfelijk bezitten het overblijfsel van Edom, en al de heidenen, die naar Mijn Naam genoemd worden, spreekt de HEERE, Die dit doet.”*

Hand.15:14-17 – *“Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen voor Zijn Naam. En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is: Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten. Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet.”*

Jezus de Wortel en het Geslacht van David en daarom is Hij nu bezig om het Huis van David (de vervallen hut) te herstellen. Maar wij behoren nu óók tot dat Huis, broeders en zusters. Dat Huis bevat ook ons, de Gemeente, Zijn Bruid, zoals we zojuist in Hebr. 3:6a lazen. Tot het Huis van David, tot Israël, behoren nu niet meer uitsluitend Joden, dat wil zeggen de in Jezus gelovende en wedergeboren Joden, maar ook alle wedergeboren heidenen. Dit kunnen we duidelijk in vers 14 terugzien. Het gaat mij om het zinsdeel: *“hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen”*. Het woordje “volk” is de vertaling van het Griekse “la'os”, dat in het Nieuwe Testament juist vaak voor Israël wordt gebruikt ter onderscheiding van de heidenvolkeren. Met andere woorden, de heidenen die Jezus aannemen, worden volledig tot het volk Israël gerekend en in Davids tabernakel opgenomen. De wedergeboren heidenen zijn ingeënt in de edele olijfboom Israël (Rom. 11:17). Samen met de in Jezus gelovende Joden worden zij nu tot één Gebouw, Gods

woonstede, opgebouwd (Efez. 2:11-22). Jezus heeft de muur die scheiding maakte tussen het God dienende Israël en de goddeloze heidenen afgebroken. Jezus heeft de in Hem gelovende en wedergeboren Joden en heidenen tot één volk, tot één nieuwe mens gemaakt. En Hij heeft daarbij de oude zogenaamde *“Wet der geboden in inzettingen (de werken) bestaande”* teniet gemaakt. Efez. 5:13-15 – *“Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, Die deze beiden een gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidels gebroken hebbende, Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelf tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende;”*

Is het dan niet geweldig, dat juist in de psalm over de aanstelling van de Here Jezus tot (nieuwe) Hogepriester over dit nieuwe volk van God, de Bruid, wordt geprofeteerd?

Ps. 110:3-4 – *“Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft, in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn. De HEERE heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.”*

De grote bereidwilligheid van de Bruid om haar Heer te dienen, staat in schril contrast met het oude wettische, dwangmatige priesterschap.

Broeders en zusters, Jezus bouwt Zijn geestelijke Huis dus van levende stenen, in Hem gelovende Joden en heidenen. 1 Petr. 2:5 – *“Zo wordt gij ook zelve, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus.”*

U heeft het goed gelezen, broeders en zusters. Door Jezus worden wij tot een geestelijk Huis én tot een heilig priesterdom gebouwd. Een zeer bereidwillig priesterschap. Omdat het hart van de Bruid overvloedig van liefde en dankbaarheid. Haar hart brandt voor haar Bruidegom. Haar geliefde Jezus bouwt een nieuw priesterschap, waartoe alle waarachtige kinderen Gods behoren. Openb. 1:6 – *“En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.”*

Wie zijn nu die priesters? Zij zijn de ware, wedergeboren kinderen Gods afkomstig uit de heidenen en uit het Joodse volk. Maar het zijn niet, zoals velen wellicht zouden verwachten, alle geboren Joden. Neen, het zijn alléén de in Jezus gelovende Joden (Hand. 4:12; Rom. 2:29; 9:6-8). Het zijn de geestelijke Joden, wiens harten vanwege zondebesef besneden zijn (dus niet in de letter van de Wet) en die geboren zijn uit de op het brandofferaltair geofferde Izaäk (het beeld van de gekruisigde Jezus).

In de tabernakel van Mozes was geen ruimte voor enig ander priesterschap dan het bij de wetgeving op de Sinaï vastgelegde Levitische priesterschap. Er was geen plaats voor de heidenen en zelfs de eigen priesters mochten niet eens tot Gods troon naderen. Maar in de tabernakel van David is er plaats voor iedereen die gelooft. Ieder die wedergeboren wordt, wordt nu een priester van de Allerhoogste God. Hallelujah, wat een geweldige zegen en genade voor de heidenen die Jezus hebben aangenomen, broeders en zusters. Deze genade en zegen vinden we zelfs in profetische zin terug in de bijbel. Want koning David, het typebeeld van Jezus de Messias, had een geslachtslijn waarin meerdere heidense, soms zondige, vrouwen voorkwamen. Dus Jezus kwam voort uit een geslacht waarin plaats was voor de heidenen. Dit is profetisch! Want Jezus is de Spruit, Die is gesproten uit de dorre aarde (van het in zonden gevallen mensdom) en de heidenen tot God de Vader brengt.

Omdat koning David een typebeeld is van Jezus als Koning verwijst de profetie over het herstel van de tabernakel van David (Amos 9:11-12; Hand. 15:14-17) natuurlijk ook op het aardse herstel van het Davidische koningschap (Hand. 2:25-36). Want het volk Israël zal spoedig een Koninkrijk worden, waarin Jezus op aarde als Koning der koningen duizend jaren zal regeren. Dit wordt het 1000-jarige Vrederijk genoemd. Maar het gaat ten diepste om

de opbouw van de geestelijke tabernakel, de Bruid, waarin nu plaats is voor alle natiën, talen en volkeren. Iedereen mag nu komen, prijst God!

De overdracht van het Hogepriesterschap aan Jezus

Broeders en zusters, het Hogepriesterschap werd vóór Zijn kruisdood aan Jezus overgedragen. Dat was ook beslist noodzakelijk, want anders zou Jezus niet in staat zijn geweest om als Hogepriester met Zijn eigen Bloed de hemel binnen te gaan om voor ons verzoening te doen. U begrijpt dat het voor de overdracht van dit hoge, heilige ambt aan Jezus eveneens noodzakelijk was, dat de oude hogepriester (in dit geval Kajafas) zijn ambt zou neerleggen. Dat deed hij, op het moment dat hij in de rechtzaal tijdens de ondervraging van de gevangengenomen Jezus zijn priestergewaad verscheurde.

Leest u met mij Matt. 26:63-65 – *“Doch Jezus zweeg stil. En de hogepriester, antwoordende, zeide tot Hem: Ik bezweer U bij den levenden God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zoon van God? Jezus zeide tot hem: Gij hebt het gezegd. Doch Ik zeg ulieden: Van nu aan zult gij zien den Zoon des mensen, zittende ter rechterhand der kracht Gods, en komende op de wolken des hemels. Toen verscheurde de hogepriester zijn klederen, zeggende: Hij heeft God gelasterd, wat hebben wij nog getuigen van node? Ziet, nu hebt gij Zijn godslastering gehoord.”*

Broeders en zusters, het was door God aan de hogepriester verboden om zijn priesterkledij te verscheuren. Waarschijnlijk omdat dit zowel een uiterlijke als innerlijke verachting van het ambt inhield. We kunnen dit lezen in Lev. 21:10 – *“En hij, die de hogepriester onder zijn broederen is, op wiens hoofd de zalfolie gegoten is, en wiens hand men gevuld heeft, om die klederen aan te trekken, zal zijn hoofd niet ontbloten, noch zijn klederen scheuren.”*

Kajafas was in overtreding van dit uitdrukkelijke gebod. Hij verachtte zijn hoge ambt en hij bewees dit op meerdere wijzen:

- door te aanvaarden dat een heiden, de Romeinse voorganger van Pilatus, namelijk Valerius Gratus, hem op politieke gronden als hogepriester aanstelde;
- door uit haat en met behulp van valse getuigen de geheel onschuldige Jezus ter dood te veroordelen;
- door het verscheuren van zijn ambtskleding.

Het scheuren van de ambtskledij was het moment waarop God aan Jezus het ambt van Hogepriester overdroeg. Het was ook dáárom, broeders en zusters, dat zoals de bijbel zegt Jezus' kleren wél werden verdeeld, maar niet werden gescheurd. Wat een beeld dat onze Heiland het hoge ambt van Hogepriester niet verachtte. Hij was Zich bewust van Zijn taak.

Ps. 22:19 – *“Zij delen mijn klederen onder zich, en werpen het lot over mijn gewaad.”*

Matt. 27:35 – *“Toen zij nu Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij Zijn klederen, het lot werpende; opdat vervuld zou worden, hetgeen gezegd is door den profeet: Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld, en hebben het lot over Mijn kleding geworpen.”*

Joh. 19:23-24 – *“De krijgsknechten dan, als zij Jezus gekruisigd hadden, namen Zijn klederen, (en maakten vier delen, voor elken krijgsknecht een deel) en den rok. De rok nu was zonder naad, van boven af geheel geweven. Zij dan zeiden tot elkander: Laat ons dien niet scheuren, maar laat ons daarover loten, wiens die zijn zal; opdat de Schrift vervuld worde, die zegt: Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld, en over Mijn kleding hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de krijgsknechten gedaan.”*

Ná het scheuren van Kajafas' priesterkledij kon Jezus het Hogepriesterschap op Zich nemen. Nú was Hij gereed om met Zijn eigen Bloed dwars door het Voorhangsel van het Allerheiligdom de hemel te betreden. Om daar als onze hemelse Hogepriester Zijn plaats in te nemen en voor ons verzoening te doen. En zo gebeurde het ook! Want Hebr. 4:14 zegt Jezus dáádwerkelijk als Hogepriester door de hemelen is doorgegaan: *“Dewijl wij dan een*

groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgedaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden.” Hebr. 6:20a zegt voorts, dat Jezus als Hogepriester en Voor(uit-)loper voor ons (in de hemelen) is ingegaan, terwijl Hebr. 8:1 leert dat Hij daadwerkelijk in de hemel is gearriveerd. Want Hij heeft daar de allerhoogste positie ingenomen: *“De hoofdsom nu der dingen, waarvan wij spreken, is, dat wij hebben zodanigen Hogepriester, Die gezeten is aan de rechterhand van den troon der Majesteit in de hemelen:”*

Deze hoge positie komt onze Heiland toe, broeders en zusters. Want Jezus was volkomen toegerust voor Zijn taak als Hogepriester. Zijn Verlossingswerk was volkomen, zoals we reeds in Fil. 2:6-11 hebben gelezen. Hij was zondeloos gebleven, volkomen rein en heilig, en in staat om behoorlijk medelijden met de zwakke mens te hebben. Want Hij was net als de mensen in alles verzocht, maar had nooit gefaald. Hij bleef zondeloos. En daarom zou Hij in staat zijn om de mensen te helpen en tot God de Vader terug te brengen.

Hebr. 2:17 – *“Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn, in de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen. Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij degenen, die verzocht worden, te hulp komen.”*

Hebr. 4:15 – *“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.”*

Hebr. 7:26 – *“Want zodanig een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozel (d.w.z. eenvoudig en onschuldig, zonder list of bedrog), onbesmet, afgescheiden van de zondaren, en hoger dan de hemelen geworden;”*

Jezus' volmaakte Offer tot verlossing van het mensdom was dé grote reden, waarom God de Vader Jezus als Hogepriester heeft aangesteld. Jezus is de Deur tot het herstel van de door de zondeval verbroken relatie tussen God en het mensdom. Jezus brengt de mens weer bij de Vader terug. In Deel 4 van deze studie zal ik hier verder op ingaan.

Moge onze hemelse Hogepriester u allen deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)